GRADSKA BIBLIOTEKA
RADSKA BIBLIOTEKA
U Postarini i gotovu
ŠIBENIK
AUČNI ODSJ

POJEDINI BROJ 1.50 D

Tribuna

„TRIBUNA" poludnevnik
UPRAVA: Šibenik ulica Episkopa Milaša.
UREDNIŠTVO: Šibenik, ul. Ep. Milaša. Telef. 47. Split: Marulićeva 1/II.
ČEK. RAČ. Zagreb 46.798
PRETPLATA mes. d. 14, za inostranstvo din. 25.
RUKOPISI se ne vraćaju.

GODINA V — ŠIBENIK — 4 februara 1937 — SPLIT — BROJ 477

Rat i mir

Žvaću, žvaću to nesretno pitanje kao deca komad gumilastike: ni ni soka, ni pameti.

Turgenjev

U životu čitavog ljudskog roda kao i u životu samog našeg naroda, ljudi se nalaze u potpunoj opreci izmedju svojih reči i dela. Ljudstvom se vuku razne upropaštujuće struje kapitalizma, socializma, fašizma i bezbroj besmislenih akcija, koje su se upile kao neka prilepčiva bolest na dušu čovečanstva baš u momentu kad se ono nalazi u stadiju previranja, u stadiju pred novim poretkom. Taj novi poredak već lagano nastupa — lagano, jer ga baš ove sile onemogućuju da dade svu svoju mladenačku snagu akcije koja se u njemu skriva. Nepoverenje medju ljudima, koje je prouzrokovano najviše poslednjim ratom, a koga u običnom govoru nazivaju općim imenom kriza neminovna je u razvoju čovečanstva — ni prva ni zadnja. Sve ovo što se danas zbiva i što nam budućnost nosi, to je već nekada bilo. Jedna prosta rotacija stvari u životu Majke Prirode.

Ma da nam prve epohe ljudskog roda isčezavaju zakrite mrakom sigurno je, ljudi nisu uvek bili ratoborni. Pastirsko-nomadsko-vreme ljudskog razvoja nije poznavalo rata ljudi s ljudima, jer su im zemlje bile slobodne, neskučene u nekim granicama odredjenim na bazi nekih ugovora. Ti vekovi bili su mnogo dužeg trajanja nego oni zemljoradnje, trgovine pa napokon i industrije — doba koja su zbog opstanka svoje suštine vukli ljudski rod u vrtlog rata bez kraja i konca. U pastirsko doba, doba mirnog i bezbednog života po poljima i pašnjacima Prirode, dala su mogućnosti čoveku da lagano, ali solidno, izgradjuje svoj dom. Nastalo je stalno naseljivanje. Stalnim naseljivanjem nastala je i potreba obezbedjenja svog imanja, a analogno stim dolazi i do borbe izmedju sela i grada. Tu niče prvi rat interesa koji daje vezu svim onim velikim ratovima u istoriji ljudskog rada. Slede ratovi rasa i naroda, pojedinih grupa država s drugim, napokon ceo svet pretvori se u jednu pušku, čijim stanicama mozga bruje šrapnele i mitraljeze, a oči nevide, jer su zamagljene otrovnim gasom...

Nastaju konferencije, savezi, krvave otadžbine. krvava moderna civilizacija, istrebljivačka kolonizacija, novi progres civilizacije, kapitalizam, interesi socializam, savez naroda, razne alijanse, bezbrojne bezimene konferencije mira, konferencije razoružanja — čiji su rezultati naoružanje — i stotine sličnih stvari, sve pod firmom „za i protiv rata", a uistinu samo zato da se brane kapitalistički, socijalistički ili trgovačko-nacionalni interesi pojedinih država — zapravo pojedinih ljudi...

Mir, to je simbolizovana krilatica koja kao mahnita juri ljudstvom ne stajući nigde da je nebi koji državnik zatvorio u svom kabinetu kao bazu za svoj govor na konferenciji mira, zapravo kao predlog „sretnije i bolje budućnosti«.

Protuteza njegova je strašni bog Rat, koji iskorištava otsutnog suparnika Mira, te vlada razumom i voljom ljudi.

Svaka stvar, ne znam kakva bila, u bitnosti ima svoje pozitivne i negativne osebine. Do ispoljenja, odnosno do prevage jedne od njih zavisi i vanjština, a po njoj i sud javnosti. Rat, svojim negativnim osebinama, uništava ljudski poredak, ono što se decenijama gradi, ali donosi — svojim pozitivnim stranama — uzvišene ciljeve jednog naroda. Za ovo imamo dva nepobitna primera na teritoriji naše Otadžbine. Turska carevina, koja je stolećima gospodarila našim narodom uništila je sve ono pozitivno u njemu na polju kulture i civilizacije. A sama za sebe nije učinila ništa. Ona je stalno bila u ratnom stanju, njeni gradjani stalno pod oružjem. U takvom je položaju ona za vreme svoje pet stoletne vladavine na Balkanu mesto da kroči napred — kročila natrag.

Ali, taj isti rat, to isto oružje uništilo je tu Tursku carevinu s jedne, a Austro-Ugarsku s druge strane i donelo slobodu — slobodu toliko snivanu i očekivanu — narem narodu. Rat nam je doneo ujedinjenje, rat nam je doneo spas, kulturu i civilizaciju. Tom krvavom Svetskom ratu, tom pokolju mi dugujemo sve ono što danas imamo.

Kod mira prevladaju više pozitivne osebine i njegova vanjština, po sudu javnosti je pozitivna. I uistinu, samo miran i staložen čovek može da stvara, da radi — a to mu omogućuje saznanje i ubedjenje da mu je siguran krov nad glavom, da mu je sigurna egzistencija svoja i svoje obitelji. Te prednosti daje samo mir. U miru cvate kultura, napreduje civilizacija. Narodni umovi eksploatišu svoje bogatstvo dajući ga svom narodu, a preko njega čoyečanstvu. Ali treba imati na umu da će još biti ratova. Divlji instikti sjedinjeni prirodnim pohlepnostima, gordost i glad, koji su dugo remetili svet, remetiće ga još. Ludske rase nisu još našle svoju ravnotežu, nisu se staložile.

Poštovanje čoveka treba da bude prva i poslednja deviza budućnosti. *Da ovo bude, treba da se ljudi svrstaju u dve kolone — obe oružane do zubiju. Prva nek na čelu stavi staru, slavnu ratnu zastavu. a za njom po izbor junaci do najveće mogućnosti obezbedjeni ratnim materijalom, Druga na svom čelu ima zastavu kulture, a za njom najbolji narodni umovi i nacionalni radenici na svim poljima kulture i civilizacije. Dok će se prvi svrstati duž legalne državne graniee, dotle će drugi, znajući da ih prvi obezbedjuju, mirno i staloženo raditi u njihovoj sredini. Tad neće trebati mlataranja jezika raznih delegata na bezbrojnim konferencijama i sastancima (kakva se jedna ovih dana održava) — za koje se troše milijoni, umesto da se tim parama podiže nacionalna ekonomija — niti bojazni za rat. Tad će svaki biti siguran da do oružanog sukoba neće doći, jer će svaka država, svaki naroo biti ubedjen da tamo preko granice stoje pripremne kolone ljudi koji će im se suprotstaviti na prvom pokušajn i s njima odlučno ogledati. Oni će to znati pa će i dalje mirno stražariti, a ne navaljivati. Ja kost Francuske nije u njenim diplomatama, već u njenim blagajnama i lancu graničnih utvrda, koje su — pored sve moderne ratne tehnike — neprobrojne, neosvojive i koje ulevaju naročito poštovanje spram sebe u svakom posetiocu.*

Dakle: **naoružavanjem na svim linijema k univerzalnom miru čitavog čovečanstva Moramo biti spremni kao da će sutra rat, a mirni kao da za njega neznamo.** b. —

Državna politika nad strankama

U svom članku o političkoj situaciji po povratku ing. Košutića „Obzor" piše:

Kako je povratak ing. Košutića uslijedio nakon sastanka dra Mačeka sa predsjed. vlade, to je shvatljivo ovo shvaćanje, premda je povratak uslijedio nenad no bez znanja vlasti, čemu je dokaz da nije još bila ni povučena Jeftićeva odredba (!) da se ing. Košutića napsi, čim se pojavi na granici. Čim je vlada od sigursnih vlasti u Mariboru bila obaviještena o dolasku ing, Košutića smjesta je naredba o uapšenju povučena i potprets. b.HSS mogao se nesmetano vratiti u Zagreb. To je zaista znak da je i na jednoj i na drugoj strani dobra volja, da se likvidira prošlost i prokrče putevi do sporazuma.

Nema sumnje da je dr. Maček svojim mirnim i sigurnim držanjem i jasno izraženim stanovištem olakšao položaj vlade i omogućio približenje. Po uputi dra Mačeka pristaše b HSS pošli su na opć. izbore i preuzeli opć. uprave. Već je to bio jasan znak, da dr. Maček zaista hoće sporazum ako se uvaži ono glavno načelno stajalište, koje omogubilo kakove razgovore dotično pregovore. Vlada je uvažila to idejno stajalište i time su se otvorile mogućnosti za sporazum.

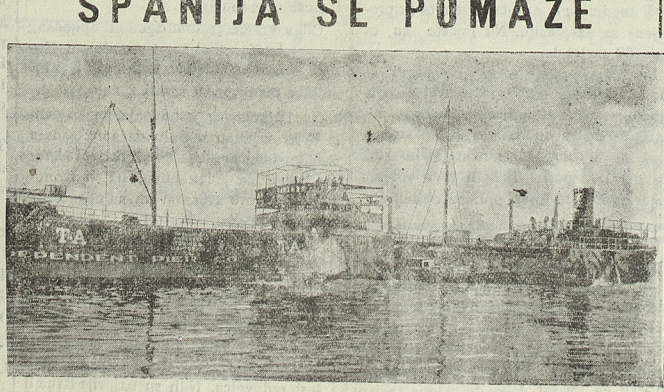
I ako dakle sastanak dra Mačeka sa predsj. vlade nije svršio sporazum za 24 sata ipak je ostavio mogućnosti da se staro likvidira a novo uputi. Najvažniji znak za ozbiljnu volju vlade da zaista hoće da likvidira staro biti će pro[illegible]čunska debata.

Državna politika a tim i uprava imala bi biti nad strankama i rukovoditi se potrebama naroda i zato ne može recimo pasivne krajeve pustiti da umru od gladi, jer su u opoziciji prema vladi. To se kod nas za vrijeme stranačkih režima prakticiralo, ali mi računamo da će vlada, koja veli da ide novim putevima i koji imade za cilj, da smiri i konsolidira državu i u tom proračunu i u čitavom upravnom postupku poći zaista u susret svim našim opravdanim zahtjevima."

Gustav Perčec ubijen u Beču?

Trst, februara. — „Piccolo" javlja iz Beča, da je tamo u jednom sukobu ubijen poznati Gustav Perčec, koji je bio osuđen in contumacion zbog atentata na blagopokojnog kralja Aleksandra I. Nakon atentata Perčec se je krio u Mađarskoj i Austriji i sada je zaglavio u jednom sumnjivom noćnom lokalu u Beču. Pojankosti još nema.

ŠPANIJA SE POMAŽE

Ratni materijal za Španiju stalno se dovodi. Španski levičarski parobrod „Camponia" dovezao je iz Filadelfije u Bilbao municiju za španske crvene čete

Posle potpisivanja jugoslovensko-bugarskog pakta

„Gazeta Polska", Varšava, donosi: Potpisivanje jugoslovensko bugasskog pakta pozdravljeno je u Poljskoj s iskrenom radošću. Ona je dokaz konsolidacije susjednih odnosa na osnovu uzajamnog razumijevanja, poštovanja i povjerenja. Već samim tim ono treba da učvrsti mir u cijelom dijelu jugoistočne Evrope. Treba se s pravom nadati da će primjer, koji su dale Jugoslavija i Bugarska, primjer povoljnog rješavanja teškoća, zahvaljujući istiaski pozitivnom medjusobnom stavu oba naroda — naći primjene i u drugim slučajevima.

„Lidove Novini", Brno saopćavaju da je u Olomucu povodom potpisivanja jugoslovensko bugarskog pakta na skupšti ni Čehoslovačko jugoslovenske lige oduševljeno primljen predlog da se tamošnja filijala Lige pretvori u filijalu Čehoslovačko—jugoslovensko bugarske lige, koja će raditi na uzajamnosti Čehoslovačke s oba jugoslovenska naroda. List ističe da je ovo prvo udruženje u Republici ovakve vrste.

»Hoćemo da kao braća živimo u jednoj kući, jednoj porodici«

U Zagrebu 1. II.

Posljednji broj „Glasnika" JRZ za Savsku banovinu donosi uvodni članak pod naslovom „*Sporazum*". U tom članku napisali su i ovi retci: „Na sve eventualne prigovore spomenut ćemo unaprijed primjer Njemačke. Kad bi došli Nijemci, da Bavarci i Sasi počnu da vade svoje stare povelje i prava, dana im i zajamčena od bezbroj vladara i bezbrojem ugovora među pojedinim njemačkim državama. Njihov realni duh upućuje ih u budućnost. Imali su narodne dinastije koje su stotinama godina bile srasle s narodom, imali su svoje tradicije i svoja privilegija, a sad su na sve to preko noći zaboravili i uprli oči u budućnost, da se dignu na novim temeljima, da izgrade novu državu, „treću državu" kako oni kažu. Kad bi se tako i ovdje mislilo i radilo, onda sporazum ne bi bio pitanje. Onda bi se vidjelo, da je sporazum zrelo i jasno gledanje u budućnost, odbacile bi se sve rekriminacije iz prošlosti i reklo bi se jasno i glasno: Hoćemo da kao braća živimo do vijeka u jednoj kući, u jednoj porodici".

Iz ove uporedbe s velikim i jedinstvenim njemačkim narodom jasno se razabire, da jedan od dvojice, koji hoće i žele da se sporazumiju, zastupa ideju narodnog jugoslovenskog jedinstva i da stoji na nepokolebivom stanovištu, da mi Jugosloveni nismo tri, nego da smo jedan narod.

Sad nastaje pitanje, može li se doći do takvog sporazuma, da kao braća živimo u jednoj kući, u jednoj porodici, kad drugi od one dvojice pobija ideju narodnog jedinstva, stojeć na nepokolebivom stanovištu, da su Hrvati, Srbi i Slovenci tri naroda? Nastaje pitanje, postoji li mogućnost, da se ove dvije suprotne nacionalne ideologije slože i da li su one kadre da sklope takav sporazum, koji bi nam obijezbijedio bratski trajan život u jednoj kući, u jednoj porodici?

Svaki će razborit čovjek na ova pitanja, dati negativan odgovor.

Ali, sad se nameće najvažnije pitanje, mogu li od one dvojice biti obojica u pravu? Da li se jedna i druga ideja, jedinstva i trojstva, poklapaju sa stvarnošću?

U spomenutom se članku veli, da je pokojni Radić dobro ocijenio duhovno stanje jednog dijela inteligencije, koja pripada jednome od one dvojice koji hoće da se sporazumiju, naglasivši nejednakost njenih pogleda na opća politička pitanja, porekavši toj inteligenciji sposobnost podvrgavanja ličnih interesa interesima narodnog kolektiva.

Pokojni je Stjepan Radić pak najmjerodavniji, — kao najveći politički autoritet među onima, koji danas zastupaju ideju trojstva — da dade svoj odgovor i svoj sud: koji je od one dvojice u pravu. On je napisao ove značajne riječi: „*Posvemašno narodno jedinstvo naš je ideal. Nećemo sloge, kompromisa. Slogu uglavljuju različni elementi, slogu treba ugovoriti, kod ugovaranja treba popuštati, kod popuštanja se tuži i sudi, a to vazda ostavlja žalac, koji prije ili poslije do vodi do ponovnoga rascjepa. Naša je narodna duša jedna. Sad treba to jedinstvo samo manifestirati...*"

Kad jedan i drugi od one dvojice, koji hoće i žele da se sporazumiju, odbace inteligenciju lišenu sposobnosti podvrgavanja ličnih interesa interesima narodnoga kolektiva, i kad, na čvrstim temeljima narodnoga jedinstva, počmu da pregovaraju o sporazumu i pogledu neriješenih socijalno—ekonomskih i drugih kulturnih pitanja, koji nas danas smućuju, tad će im biti lako da sklope trajan i blagotvoran sporazum i tako će uspjeti, da kao braća živimo u jednoj kući, u jednoj porodici.

Ljubo Radić.

„ČOVEČNOSTI" KOMUNIZMA

Zadnji broj „Mlade Hrvatske" donosi ovaj karakterističan članak o radu i metodama rada komunista u građanskom ratu Španije. Mi ga prenosimo u celosti:

Nacionalističko prodiranje napreduje pobjedonosno u pravcu Malage, koja od 18 srpnja 1936, kada je počela španjolska revolucija, nosi ime „Nove Moskve na Iberskom poluotoku".

Baš na Malagi, više nego igdje u Španjolskoj, okorjeli su komunisti gospodari položaja. Uz pomoć nekih sedam stotina kažnjenika, koje su oslobodili tamnice odmah u početku revolucije, uspjeli su aametnuti željeznu diktaturu ostalom stanovništvu Malage, kojega ima preko sto pedeset hiljada.

U Málagi nije bilo kolektivističkih pokusa. Crveni — kao praktični ljudi — prisvojili su odmah javne zgrade, trgovačke kuće, zlato iz banaka i crkvene riznice. Svatko je uzeo, što mu se dopalo, pošto je maknuo izmedju živih pravoga vlasnika. Pa kad su tako napunili pune ruke svega, izdao je Savez antifašističke obrane proglas, koji je potpisao i gradonačelnik Estránbaságua, u kojem je jedan paragrâf propisivao i ovo: „Svatko, tko povrijedi vlasništvo građana, bit će odmah strijeljan". A da bi ta naredba bila primjenjivana s najvećom strogošću, postavili su za predsjednika pučkog sudišta nekoga zloglasnog Acetatá, koji je bio radi umorstva dva puta osuđen na robiju od 20 godina, Taj Acetat, koji je za svoje potrebe prisvojio čitavu palaču Imperio i koji je duboko posegao rukom i u blagajne španjolske kreditne banke, sasvim se dobro snašao na svom novom položaju, jer je od 18 srpnja do 15 prosinca prošle godine opremio iz Malage preko 5 hiljada ljudi — prema računu samih komunista — u Castillo de Gibraltaro, gdje se vrše strijeljanja u masama.

*

Iako taj Acetat gospodari u Malági, tajnik mladih komunista Henrik Belgramo haraći po okolici. On je lučki radnik, star tridesetak godina, napola nepismen, ali krvoločan kao nitko. On zapovjeda nekom „letećem odjelu", koji broj oko 2 hiljade ljudi.

Kod vodstva pučke fronte ima osobit ugled. To je onaj, koji je odmah 19 srpnja, čim je izbila nacionalistička proturevolucija, postrijeljao iz strojne puške dvije stotine vojnika u kasarni Torre Molino, odakle se nijedan nije spasio.

Dva tri dana kasnije počinio je novo grozno djelo. Nekoliko stotina ljudi očekujuć novosti bilo se sakupilo pred uredništvom nekog dnevnika. Odnekud je dojurio Belgramo sa svojim mladim komunistima u automobilima. Bijesno su se oborili na nevine i znatiželjne ljude bacivši medju njih pakete dinamita pripremljene za eksploziju. Na mjestu su ostala 62 mrtva!

Iza toga prebacio se Belgramo sa svojim „letećim odjelom" u Antequerru. Spalio je crkvo sv. Marije i zadavio župnika u Cueva de Menga. Zatim su njegovi mladi komunisti pohvatali tridesetak stanovnika i postrijeljali ih iz revolvera na trgu Alta, dok su njihove obitelji dr

POLITIČKI PREGLED

U triumfu propali put nar. zast. dr. Josipa Berkovića po srezu koji mu je dao poverenje

O triumfalnom prolazu nar. zastupnika dr. J. Berkovića i njegove pratnje po metkovičkom srezu, koji mu je izglasao poverenje na petomajskim izborima „Hrvatski dnevnik" donio je izvještaj u kome stoji:

„Oni su obišli sva sela Kotara i održali brojne dobro posjećene sastanke, te svuda proveli izbor mjesnih organizacija. Prilikom ovog posjećivanja održali su i sastanak u Metkoviću u dupkom punoj dvorani hotela „Zagreb". Bilo je prisutno oko 500 članova. .....Nakon toga je aklamacijom izabran upravni odbor mjesne org. na čiju su Ilijom Gabrićem. Sastanak je zaključen uz oduševljene manifestacije nar. zastupnicima i dru Maček."

Izvještaj je skroman i moglo bi se povjerovati u njegovu istinitost. Međutim stvar stoji, ipak, malo drugačije. Gg. narodne zastupnike dočekao je u Metkoviću samo g. Ilija Gabrić, a konferenciji je prisustvovalo toliko članova da su dva sastavili odbor koji broji 7 ljudi. U odbor je ušlo 6 seljaka i g. I. Gabrić.

O ovom događaju dobili smo podatka iz nekoliko pisama ljudi iz Metkovića i okolnih mesta koje je posetio ili kuda su prošli gg. narodni zastupnici.

Najgore su, ipak, prošli u Opuzenu. Nekoliko pristaša uvaženog g. zastupnika prisustvovali su „svečanom dočeku". Ova delegacija vernih dopratila je narodne zastupnike do zgrade u kojoj se moralo održati skupština. Tu je g. J. Berković doživio triumf svoga puta. Zviždanje i galame bili su „burni i oduševljeni pozdravi" koji su iznenadili uvaženog g. doktora.

No, nije se ostalo pri ovome. Jaja su već bila u rukama oduševljenih pristaša, no do pozdrava nije došlo, jer su se gg. narodni zastupnici blagovremeno sklonili i izbegli milovanje oduševlje mase.

Vremena se menjaju....

Kako vjetar puše . . .

„Seljački dom", glavni organ dra Mačeka, u članku „Beskičmenjaci" kaže:

Izrodi našeg naroda su mnogo gori od tuđinca. Jer tuđinac gnjavi tuđe ljude, tj. nas u svoju korist. A naš izrod? Taj pak gnjavi svog oca i svog brata, a za korist tuđeg čovjeka, A nešto i za svoju, dakako.

Oni kojima je Jevtić bio „Mesija novog doba i poretka" dok je bio na vlasti, a postao tiranin i sátpar kada je pao. Oni mijenjaju uvjerenje kakogod vjetar puše a kasnije se ispričavaju i govore: „Vanjsko lice ne čini čavjeka. Lik nije ništa, samo srce i svijest valja da je dobra; já sam u načelu bio uvijek dobar domorodac, uvijek iskren prijatelj naroda svoga; nekojima okolnostima ne može dakako čovjek odoljeti, a protiviti im se bila bi velika ludost, zašto si ja nebi pomogao kad mogu... tako i slično govore takvi bezkičmenjaci".

Mišljenje Zagreba

Beogradska „Pravda" donos. izveštaj o kretanju političkih prvaka. U vezi s ovim piše:

Obavešteni krugovi u Zagrebu ne ustručavaju se da istaknu da je prilikom sastanka između g. dr. Stojadinovića i g. dr Mačeka bilo govora o donošenju novih političkih zakona, u kome je pogledu stav g. dr Mačeka već dovoljno poznat. Pretsednik vlade g. dr Stojadinović, ističe se u zagrebačkim političkim krugovima, u svome stavu nije u osnovnoj suprotnosti prema stavu g. dr Mačeka; pitanje je samo načina i momenta u vezi sa donošenjem izmenjenih političkih zakona.

Najzad, u ovdašnjim političkim krugovima vidi se u ovom kretanju političkih ličnosti još jedan dokaz ubrzavanja rada na stvaranju povoljne atmosfere za rad na ostvarenju prve faze akcije za ostvarenje sporazuma".

žali na balkonima, dâ promatraju to strašno klanje.

Na 30 srpnja zapalio je Belgramo u Antaquerri 25 kuća, a na žeravici spržio četrdeset i dvoje osobe, koje su mu se učinile „politički sumnjive", a medju njima veći broj žena i djece.

Na 7 kolovoza poubijao je neke ljude u Garadi zajedno s njihovim ženama i tamošnjeg župnika.

Čitav gradić je tom zgodom opljačkan pa se „leteće odjeljenje" vratilo u Malagu s nekoliko natovarenih kola i automobila raznovrsnih stvari i namještaja.

Na 12 kolovoza osudilo je pučko sudište kroz jednu minutu na smrt sedam časnika jedne regimente. Njih je Belgramo odveo na jednu liticu, pa ih strmoglavio u more svezavši im za noge teške komade željeza.

Na 4 listopada Belgramo i Acetat pro dužiše razbojnički posao: sto dvadeset i devet zatvorenika, koje nisu imali vremena osuditi, izvukli su iz glavnog zatvora i prevezli na negdašnje dobro mar kiza Goringa četiri kilometra izvan grada. Medju njima je bilo dvadesetak žena i šest redovnica. Njih su najprije izručili vojnicima, poslije toga usmrtili ih bajonetama. Muškarce su potukli iz revolvera. Onda su najmili nekoliko arapskih radnika, da pokopaju njihova tjelesa. Za plaću su im dali, da svuku haljine s umorenih žrtava.

Posljednje Bergamovo haračenje odigralo se u Marabelli, koju je general Quiepo de Llano trebao okupirati osam dana kasnije. Marabella je mali ribarski gradić sa 10 hiljada stanovnika. Crveni su se tu bili dobro udomaćili, ali nisu mogli imati povjerenja u stanovništvo, koje je bilo spremno svaki čas preći k nacionalistima. Na 10 siječnja stao je Belgramo „čistiti" Marabellu. Uhapsio je tri stotine ljudi, a oko stotinu ih je umorio.

Vraćajući se u Malagu i prolazeći kroz Torre Molino, Belgramo je popunio broj svojih zvijerstava poubijavši neke mlinare, koji nisu htjeli, da uspostave sovjet.

Izvršilac najviših boljševičkih djela silno je disciplíniran i pokoran Moskvi.

Ali kladimo se, da ne će biti zadnji, koji će se skloniti u Gibraltar ili Tanger, kada čete generala Quiepo de Llano stignu pod zidove Malage.

Oglašujte u „TRIBUNI"

GRADSKA BIBLIOTEKA
SPLIT

Šibenik - GRADSKE VIJESTI - Split

Ribe, pristaše b. HSS,
ne dozvoljavaju da ih love jugoslavenski ribari

Šibenik, 3 februara.

Ribari šibenske opštine imaju po odredbi pomorskih vlasti pravo lovljenja u uvali Tvrdači, kod Rogoznice, i ako ovaj kraj spada pod upravu trogirske opštine.

Ovaj incident nije prvi koji se je odigrao između ribara iz Rogoznice i onih iz trogirske opštine. Bilo je i do sada slučajeva gde su se ribari međusobno svađali oko prava za lovljenje u pojedinim područjima, ali da se ovo svađanje dovodilo na stranačarsku bazu je neopravdano. Izgleda da pristalice b. HSS nastoje dokazati da oni drugi Dalmatinci nisu u pravu loviti, jer su to „stranci“ koje treba izgurati iz ovih krajeva i poslati ih na Dunav, jer oni uništavaju egzistenciju pravih domorodavaca članova b.HSS.

Na 29 januara otišli su ribari g. Bogavčića sa svojim mrežama da love u uvalu Tvrdača.

Dok su lovili došao je Frane Vidović sa svojim drugom do Bogavčićeva broda u kom je bio sam nadglednik.

Vidović je ušao u njegov brod i počeo uzimati ulovljenu ribu. Njegov drug počeo je da sanduke sa ribom baca u more.

Nadglednik je kazao Vidoviću da će mu dati ribe, ali nelta ju ne baca u more. Vidović je na ovo povukao nož i nadglednika zarezao malko u podbradak. Sa drugim brodom prišao je vlasnik Filip Bogavčić star 74 godine. Njemu je priskočio drug Vidovića i pretio mu nožem da ostave mrežu u moru i otiđu jer da je ovo more Hrvatske te da oni nemaju prava ovde loviti.

Da ne dođe do težeg sukobljenja Bogavčić je ostavio mrežu i sa drugom otišao po lučkog peljara. Kada se je vratio sa peljarom napadači su počeli bežati. Čitav slučaj prikazan je poljaru te je podnešena prijava protiv napadača. Bogavčić je u prisustvu peljara digao mrežu iz mora, te se odmah udalji o sa mesta lovišta.

Pomorske vlasti moraju po ovome postupiti i nastojati da se ovakovi slučajevi ne ponove. Ako je zakonski odobreno lovljenje licima u nekoj uvali, onda nepozvane, koji ometaju rad, mora se najstrože kazniti.

Na 2 decembra 1936 Vidović je napao na Bogavčića. Za ovo je također svojevremeno predana tužba, ali vlasti do sada po ovome nisu ništa poduzele. Veliko je pitanje hoće li ih se i sada kazniti ili će se čekati do trećeg incidenta. (g)

Krabuljni ples

Šibenik, 2 februara.

Sinoć je u sali oficirskog doma održan ples uz pristup krabulja u 21 sat.

Premda je bilo najavljeno da je ovo krabuljni ples, ipak je došao mali broj maskiranih osoba. Među ovima isticala se jedna vatrena španjolka koja je došla u pratnji mladog elegantnog „ministra“ (ali bez perttelja).

Kasnije se je pojavio neki kuhar za kojeg smo doznali da je ujedno i vlasnik bara.

Dve mlade japanke sa svojim originalnim nošnjama pobudile su interesovanje mlađih kavalira.

Bar g. kuhara bio bi mnogo bolje uspeo da je vlasnik postavio uokrug više udobnih fotelja. (g)

☐ ODBOR SVETOSAVSKE ZABAVE javlja da će izvlačenje lutrije biti u Sokolskom domu 7 februara u 11 s. prije podne.

☐ DJEČJA REDUTA. Sokolsko društvo Šibenik priređuje u svim prostorijama Doma veliki dječji maskirani bal. Ovaj se održava *u nedjelju 3 februara* u 3 satâ poslije podne (a ne kako je prije javljeno u utorak). Ulaznice: prvo mjesto 8 dinara, drugo mjesto 5 dinara, djeca 1 din.

Priopćeno *)

Gospodinu

Petrić A. Ljubomiru

bankarskom činovniku

Split

Pozivom na Vaše priopćeno u ovom cij. listu od 26—I—1937 molim Vas, da mi saopćite ime one osobe, koja me je optuživala radi navodnih nekorektnosti pri požaru, jer se protiv nepoznatog i ne može ništa poduzimati. Ujedno molim, da mi dostavite i imena vjerodostojnih svjedoka, koji će potvrditi da me je dotična osoba ubjeđivala.

Ukoliko smatrate potrebnim diskreciju izvolite mi imena dotičnih osobâ javiti kretom pošte.

TOMIĆ LUKA.

*) Za članke pod ovom rubrikom uredništvo ne odgovara.

☐ MATOŠIN JERE prevario je Prebela Josipa za 950 Dinara kada ga je poslao predignuti neku robu. Policija ga nije mogla pronaći te je raspisana poternica. (g).

Podmirite pretplatu!

Nastavak godišnje skupštine »Hajduka«

Glavna godišnja skupština „Hajduka“ nastavila je radom u nedjelju 31 januara. Kandidacioni odbor, kojemu je bilo stavljeno u dužnost da predloži novu upravu osim predsednika g. Pave dr. Kambera koji je već na prvom dijelu gl. godišnje skupštine biran, predložio je ovu upravu Hajduka koja je i izabrana. U upravu su ušli pored pretsednika Dr. P. Kambera i Dr. Petar Niselov, Dr. Petar Silobrčić, Pilić Mihovil, Matević Mile, Kačić Neven, Tironi Sime, Hekman Ernest, Jerić Kaja i Dvornik Andrija.

U nadzorni odbor birani su g. g. prof. Draganja i prof. Vrdaljak, a u časni sud g.g. Dokzal. Dr. Celigoj i ing. F. Kaliterna. (d)

Nesretan slučaj

U najboljoj dobi, u svojoj 22 godini, tragično je završila svoj mladi život Marija Ćosić, padnuvši kroz trećeg kata. Ostavila je za sobom ucviljene roditelje, sestre i brata Miljenka st. agronomije, inače vrijednog nacionalnog omladinca. Laka joj zemlja. (d)

Sokolstvo Jugoslavens. primorja triumfuje
Svečani doček Dr. Bukovskog u Splitu

Split, 3 februara.

Na svom prvom zvaničnom putovanju kroz Jugoslaviju Dr. Stanislav Bukovski, Starešina Saveza Slovenskog Sokolstva i Československe obce sokolske u Pragu, došao je, prvog ov. mjeseca preko Dubrovnika u Split praćen sekretarom SSS g. Eduardom Keplom, da i Sokole splitske župe upozna i pozove u Prag na veliki Sveslavenski Sokolski Slet 1938 g.

Sa šesnaest sokolskih zastava, dvije sokolske muzike, te skoro hiljadu članova i članica u odori i civilu iz Splita i okolice, dočekan je starosta SSS svečano i toplo na pristaništu, dok su ga ostale kategorije sačekale svrstane u velikoj dvorani Sokolane. U momentu kada je ulazio u dvoranu praćen zvucima čehoslovačke himne, pozdrâvljen je oduševljeno od najmlâđih sokolića i sokolica klicanjem bratskim slavenskim narodima i sveslavenskoj ideji.

Na pozdrav staroste splitskog Sokola g. Bone Kalebića odgovorio je Dr. Bukovski toplo i iskreno, onako kako samo široko slavensko srce može da progovori. Ova kratka ali bratska svečanost u sokolani završena je klicanjem Kralju, Jugoslaviji, bratskoj Čehoslovačkoj i Bugarskoj, te pjevanjem sveslavenske himne.

Na veče održana je svečana akademija u kazalištu, za koju su već dan ranije sve karte bile rasprodane. Na akademiji Dr. Bukovskog pozdravio je Dr. Mirko Bulić i predao mu za uspomenu album Splita. Dr. Bukovski odvratio je krasnim i oduljim govorom na našem i češkom jeziku, te kao dar predao splitskoj župi spomenicu na deveti sveslavenski Sokolski slet 1932 g. Za vrijeme govora Dr. Bukovski često je bio prekidan aplauzom i poklicima, a naročito je bio dugo i oduševljeno pozdravljen onaj div govora posvećen braći Bugarima. U nastavku akademije sudjelovali su pjevački zborovi Narodne ženske zadruge, „Zvonimira“ i Sokolskog društva iz Sućurca, te Sokolsko društvo Split sa tri vježbačke tačke. Ova odličuo uspjela akademija završena je sa „Hej Slaveni“ te poklicima Kralju, Jugoslaviji i Slavenstvu dok je Sokolska glazba s omladinom otpratila barjake u Sokolanu.

U deset sati naveče priređen je Dr. Bukovskom i njegovoj pratnji svečani banket u hotelu „Slaviji“ kome je prisustvovalo oko stotinu Sokola iz Splita i okolice. Na banketu govorili su Dr. Bukovski, g. Pera podstarešina župe i ing. Tripo Vuković.

U utorak jutro Dr. Bukovski s pratnjom posjetio je okolna Sokolska društva, a naveče je, ispraćen od velikog broja splitskih Sokola otputovao za Zagreb odakle će, preko Ljubljane i Maribora, da se vrati u Prag. (d)

Skupština Dobrovoljne Vatrogasne čete

Posle svakovrsnih i svakojakih kriza, koje su se pojavljivale u ovoj četi, posle sistematskog isključivanja i odalečivanja iz čete svih onih, koji vide nešto dalje i jugoslovenski osećaju i t. d. u nedelju je održana skupština.

Odmah pri samom otvoru skupštine bila je jasna situacija, da sve što je dole, da se mora gore da okrene.

Na sramotni i nedostojan način smenjeni su svi oni, koji jugoslovenski osećaju, kao i svi oni koji po svojoj prednaobrazbi i sposobnosti dostojno pokrivahu a i izvršavahu njihove dužnosti. Čak neumorni i nenadoknadiv sekretar Makjedo bio je izbačen, a na njegovo mesto postavljen jedan o kojem neznamo kako bi se izrazili.

E da se udovolji pravilima pre donošenja vatrogasnog Zakona, (a mora se priznati i radi pomanjkanja sposobnih ljudi) za vodju čete i pretsednika izabrano je jedno te isto lice.

Čitav nacionalni Split ima dve godine da čeka da se Domu postavi Naslov, kako je to tada bio predložio, mala zatim isključeni, aktivni član čete Petrić Ljubomir, all se taj naslov još ne postavlja, a verujemo i da će kasno, jer već je nova uprava istakla skupštini kako se današnji dom mora da proda, jer da je preopterećen teškim dugom, a na koji se plaća visoka kamata. Slepim ljudima može koješta da se priča, ali svako zna de da društvo kao takovo ne plaća ni dugovanje a niti kamatu, nego opština i to izvan okvira budžeta predvidjenog za vatrogasne potrebe kao i za stalnu stražu. Ali je glavno to, da se dom ne mora krštavati, pa ma četa imala prostorije i u jednoj drvenoj baraci.

Naravna je stvar, da se ova skupština živo komentira u gradu, jer ovako sastavljeni ljudi nemogo da dadu one garancije kao ostale čete u našoj banovini, koje su sastavljene izvan i daleko svakog političkog i partijskog okvira. Naravna je stvar, da će ovaj i ovakovi konglomerat u upravi biti veoma kratka veka, jer je sastavljen od ljudi, kojj su i do sada znali, da se već više puta medjusobno potuku, posvade, tuže sudu, á i tužbe po stanovitom nálogu povuku. Videamus! (ić)

Izložba grupe hrv. umjetnika

Prvog februara otvorena je u Sokolani Galić izložba slika grupe hrvatskih umjetnika. Na izložbi zastupano je dvanaest umjetnika među kojima se nalaze braća Hagedušić, Parać, Motika itd. (d)

SDS pleše

Kako samostalci, poradi malog broja svojih pristaša ne mogu da prirede ni konferenciju u Splitu, a nisu sigurni da će im prijatelji iz SDKoalicije doći, odlučili su da dadu barem jednu zabavu kako bi se i za njih čulo. Usprkos velike električne reklame SDS (koja je izgledala kao poziv SOS) zabava nije najbolje uspjela, jer prostorije „Jadrana“ nisu bile baš pune. HSS bila je zastupljena sa svega tri člana. (d)

Štrajk radnika

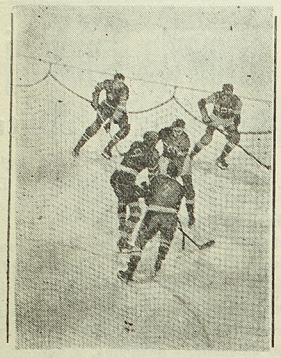
U tvornicama oko Splita još uvijek traje štrajk radnika. Radnici opravdano traže da im se povise nadnice za dva dinara po satu, pošto im dosadašnje nisu bile dovoljne za život. (d)

Skupština Udruženja trgovaca

U nedelju održana je redovna godišnja skupština trgovaca u prostorijama kina „Tesla“, kojoj je prisustvovao veoma maleni broj trgovaca, all je diskusija o radu bila burna. Svi su izvještaji primljeni, te je na prijedlog g. Popárića izabran za presjednika g. Jakov Dvornik a za p.pretsed. g. Marko Kvesić. (d)

MALA KRONIKA

Igra golfa

Na slici se vidi uzbudljiv momenat pri jednoj utakmici u Americi.

Pop — stari anarhista

Još prije negoli što je Toledo konačno pao u ruke pobunjenika donijeli su listovi jednu neobičnu vijest. Radi se o jednom katoličkom svećeniku, koji je bio odani pristalica anarhista.

Jednoga dana milicioneri su dobili jedno nepotpisano pismo u kome se optužuje svećenik Rikardo Sančez Hidalgo da je vatreni pristalica fašista. Povedena je odmah premetačina u njegovom stanu ali rezultati su neobično iznenadili milicionere. Kod toga katoličkog svećenika nađeni su takvi dokumenti, koji su u svemu dokazivali da je on odani pristalica anarhista i njihov aktivan saradnik. Pored ostalog kod don Rikarda nađene su sve potvrde o redovno plaćenoj članarini za anarhističku organizaciju za cijelih jedanaest godina, što znači da je on postao član anarhista još u vremenu početka diktature Primo de Rivere.

Supružanska ljubav eskima

Neobičan primjer supružanske vjernosti pokazao je Eskim Enuk Enuk. On je u svome čamcu prevalio 200 milja, veslajući da svoju bolesnu ženu odvede u grad Čerčil, da je pregleda ljekar. Iako Eskimi o našoj medicini imaju mišljenje da je to vradžbina, ipak je Enuk dokazao moderno shvatanje pa se odlučio na tako dug put. — Ljekar je pronašao lako oboljenje stomaka, koje se brzo liječi, a kad je Eskim htio da mu plati honorar za liječenje i lijekove građani su, dirnuti tolikim požrtvovanjem toga čovjeka, skupili toliko svotu novca da su isplatili svo njegovu dugovanje.

Knjige i časopisi

Izašao je januarski broj „Anala", časopisa za politič o-ekonomsku i kulturnu reportažu, koji ovim brojem ulazi u drugu godinu urednog izlaženja, u ukusnoj opremi i sa biranim sadržajem u kome se izmedju ostalog nalazi: B. Vračarević: „Njeno veličanstvo sila". U članku „demokracija i mir" čuveni engleski politički mislilac, C. Delisle Burns, analizira odnos demokracije i rata. Članak „Léon Blum" od slavnog američkog novinara Johna Gunetera je vjeran i umjetnički izradjen portret Bluma čovjeka, političara i sjajnog duha. Dr. Željko Lederer u članku „Carl von Ossietzky" daje razvoj pacifističke ideje povodom dodjeljivanja Nobelove nagrade ovom slavnom pacifističkom borca. Ivan Adamov daje dobrd reportažu o ustavnoj krizi u Engleskoj pod naslovom „Kad se kralj ženi..." Seljački književnik Ivan Sabolić daje u članku „Naš put" kritički prikaz prilika u svijetu. Poznati slovenački dramatik i kazališni radnik Bratko Kreft dao je posljedni prizor iz V. čina svoje velike dramske kronike o seljačkoj buni Matije Gupca iz 1573 g. „Velika puntarija". Povodom proslave stogodišnjice smrti slavnog pjesnika Aleksandra Puškina „Anali" donose još neobjavljenu korespondenciju sa njegovom zaručnicom Natalijom Gončarov, kao i odlomak iz romansirane biografije Sergejeva Censkoga o Puškinu „Puškinova ženidba", gdje se opisuje Puškinovo vjenčanje. Angelo Cerkvenik nastavlja sa svojim zanimljivim romanom „Emilio Bereniti", roman vojnog zarobljenika. „Anali" izlaze svakog mjeseca na 2 arka i staju u pretplati 60 dinara godišnje. Narudžbe prima Uprava „Anali", Zagreb, Kraljice Marije 17-II.

Kršćanski i rišćanski zakoni

O nekoj svetkovini lovio sam sa jednim drugom po strmnoj Promini. Izmoreni sjedošmo na ladnu liticu da malo pridanemo i nešto zalo-imo; na pajali smo se mirisom smilja i divnim šarenilom okoline. U tom zanosu ustremio moj pobro oko k raštrkanim selima put Krci. Ostojanje priuba veliko, ali se ipak nazrijevaju dva crkvena zvonika koji liče na ladjine „jarbole", a sitne potleušice uzanje ko školjke.

Zapita me pobro kako se ona seoca zovu,

— Miljevci, velim mu.

— Ko im dade to ime kad su onako pločam nvsadjeni... ?

— Nijesam bio na krštenju — odgovorio sam mu.

Razgovor je dalje tekao ovako:

— Ti u Miljevcu su mi tako omilili da ne mogu bez njih. U novembru 1933 godine otišao sam za saradom u te Miljevce. Tu sam proveo 18 mjeseci. Nije mi lako bilo grčiti se svakoga dana dok zaradim koru kruha — pored sve moje kukave snage. I da me je neko zapitao: bili se mogao tu udomiti, odgovorio bi mu da je pomanitao. E, ali nije tako bilo!

Evo što se dogodilo: baš pri kraju mojeg rada zamiriša mi jedan nježan cvijet, koji je gojen pomno i čuvan od leda i oluje, a da bude na diku svojih uzgajatelja i pravi ponos svoje „krščanske" kuće. Sad počinje iskušenje jače no ono za zaradu kruha. Taj „CVIJET", po imenu Anica — sapeo me je da bi najradje uza nj proveo dan i noć.

Roditelji Aničini vidili su moje duhovno osustvo i početka uporno se zanimali što mi se dogodilo ?!

Kad su se osvjedočili da su me opalile Aničine ognjene oči, zalodili su ie i zasipali psovkom:

— Nećeš za rišćana !... Kao da ludâ mladost zna da luči — i poznaje — te „krščanske" i „rišćanske" zakone.

— Je li, pobro, razumiješ li ti mene? Da, to nije lako razumjeti. Nedao bog da te ovakova vatra sažiže.

Krenusmo opet Miljevcim... jâ.

Vrlika

Svetosavska zabava

Vrlika 2 februara. — I ove godine mjesni „Soko" priredio je svetosavsku zabavu, koja je svojim bogatim programom kao i preciznošću izvedbe sviju tačaka uspjela iznad svakog očekivanja ne samo u moralnam nego i u materijalnom pogledu. Proslov o značenju crkvenog organizatorskog rada sv. Save za današnje i sadanje prilike našega naroda održao je pop M. Trišić. Pozorišni komad „Nemanja" dilettanti su odigrali sa ljubavlju i razumjevanjem, pri čemu se u ulozi Nemanje istakao g. učitelj B. Katić, gdja M. Vuković u ulozi Ane, Nemanjine žene i g. P. Trišić u ulozi staroga „Zvezdana". Djeca su takodjer na puno zadovoljstvo publike odigrâle komad „Doživljaji pastirčeta Jovana" pri čemu je osobito istaći malog V. Madiracu u ulozi Jovana i malu M. Popadić u ulozi vile. Odaziv puplike bio je odličan, samo je žaliti što naš „Soko" nema prostranijih lokala za slične priredbe. O tome uprava Sokola trebala bi da povede riječ.

Čujemo da naš „Soko" i za Strosmajerov dan sprema takodjer zabavu, te smo uvjereni da će i ova takodjer uspjeti kao i svetosavska, a u to nas uvjerava požrtvovnost i ljubav za sokolski rad brać režiser.

Sokolaš.

Zelena nedelja

U Berlinu otvorio je ministar predsednik general Gering „Zelenu nedjelju". Na otvorenju pregledao je ovu izložbu. Na slici se vidi desno od g. Geringa ministar Darrè, a levo g. Dr. Lippert.

Velikoj tekstilnoj industriji potreban je verziran i dobro uveden

PUTNIK

za posjećivanje i obradu mušterija, sa kolekcijama vunenih tkanina i vunenih prediva sviju vrsta na otocima Jadranskog mora, uz proviziju. Reflektanti neka šalju svoje pismene ponude pod 45215 na **Publicitas d. d.**, Zagreb, Ilica 9.

KNIN

Velebni Sokolski ples

Knin 31 januara

Danas 31 januara priredilo je kninsko Sokolsko Društvo svoj društveni ples. Uslijed vrlo dobro reklamiranog imao je rekordan uspjeh od svih predhodni svojih plesova a koji su i do sada nosili naslov prvenstva.

Vrlo estetski lijepa dvorana Caffe-restaurana „Grand Hotela" ukrašena morem električnih žarulja, draperija i dekoracija, odavala je zamjernu sliku velegradske raskošne dvorane, pobudjujuć time intimnost ugodnog raspoloženja.

Tačno u 9 i pol sati sokolski starešina g. Gjuro Pokrajac sa simpatičnom pojavom supruge Komandanta mesta g. Stojanovića a uz akorde orhestra vojne muzike 54 Puka, otvorio je Kraljevim kolom, veličanstveni ples.

Nakon česa dupkom puna plesna dvorana zatalasa elitnim toaletama, razno-vrsnim narodnim nošnjama, crvenim košuljama, te paradnim uniformama naše junačke vojske, odavaše nezaboravnu sliku ljepote, draženi i čara.

Preko 50 raznovrsnih narodnih nošnja tražilo je i svoju primjernu nagradu a koju darežljivost u tu svrhu dostavi upravi sokola, poznata naša nacijonalna tvrtka S. Matavulj iz Šibenika.

Prvu nagradu postigla je g. Nada Pokrajac u narodnoj slavonskoj nošnji, drugu nagradu pobrala je g. Perić Anka u Posavskoj dok treću gdja Marija Spajić u Česko-Moravskoj narodnoj nošnji. Na ovome plesu isticalo se je i videlo se prelijepo u zlatnu vezeno originalno starodrevno begovsko odijelo, vlasništvo poručnika Begovske porodice Jašar Ibrahima Begovića, pak je samo za sažalit što ovo odijelo nije našlo svoje vidno i dolično mesto Etnografskog Muzeja.

Za vreme čitavog plesa a koji potraja do u zoru novoga dana, vladala je intimnost bratskog raspoloženja, postizavajuć puni i moralni i materijalni uspeh (N)

MALI OGLASNIK

Do 15 riječi D. 6, svaka daljnja reč 50 p. (uvrštava se najmanje 2 puta)
Priopćeno po retku D 10 — Oglasi poštarifi

Gospodin koji želi imati jeftino nov smoking neka se obrati uredništvu.

KUPUJEM Bankovne knjižice, Zlato i Briljante. „Nakit" posredovanje za nabavu zajmova, Split — Krešimirova 3.

U pažnji cij. građanstvu! Unajmljivanje stanova i soba, prodaja ili kupnja, traženje namještenja ili namještenika najuspješnije se postizava oglašivanjem u malom oglasniku mjesnih novina. Mali oglasnik za „Tribunu" može se predati preko cijelog dana u administraciji našeg lista: Šibenik, ul. Episk. Milaša.

Za 30 dinara dobivate kod uprave Tribune Šibenik 10 kg. dobrog novinskog papira za omotavanje.

PRETPLATNICIMA !

Priložili smo čekovne uplatnice s molbom da ih se odmah upotrebi za šiljanje pretplate. Svakome starijem pretplatniku dostavilismo istodobno izvadak njegova dugovanja s molbom da što prije podmiri jer će inače najednom ostati bez lista te će morati snositi troškove parničkog postupka.

Budite pretplatnici „Tribune"

Direktor: HAMILKAR VITALIANI — Glavni i odgovorni urednik: BRUNOSLAV J. LORINI — Stampa: Tiskara E. Vitaliani i Sin, Sibenik — Plativa i tuživa u Šibeniku